

پوشش مناسب

لباسهای صحرایی

شلوار

شلوارهای ارتشی بهترین شلوارهای صحرایی هستند که صددرصد پنبه بوده و خاصیت آنها این است که گشاد بوده و جیب‌های فراوانی دارند و زیر پاچه‌های آنها نخی وجود دارد که اگر بر روی چکمه‌ها محکم شود شن وارد نمی‌شود. مزیت دیگر آنها ضخیم بودن ناحیه نشیمنگاه و قسمت زانوهاست.

کلاس لژیونرهای فرانسوی: این کلاه با حفاظ دور خودش که تا گردن را می‌پوشاند و توسط لژیونرهای شمال آفریقا استفاده می‌شود.

لباس: در صحراء اولین و مهمترین هدف از پوشیدن لباس پوشاندن بدن در مقابل آفتاب، گرما، حشرات، خزندگان و حفظ تعرق معمول بدن است.

مانند بومیان خود صحراء همه بدن را بپوشانید. لباسهای سبک با رنگ روشن بپوشید که از مواد و الیاف طبیعی مثل پنبه ساخته شده باشند. این لباسها باید در چند لایه باشند که در هنگام روز تعداد آنها کمتر و عصرها به تعداد آنها بیفزاید.

یک روسی بزرگ نخی روی سرتان بیندازید که حافظ سر شما باشد. تکه پارچه‌ای به شکل بانداز دور گردن بپیچید تا حافظی در مقابل آفتاب باشد و از ورود شن به داخل یقه شما جلوگیری کند. همچنین هنگام توفان شن این بانداز از صورت شما محافظت می‌کند.

لباسهایتان را در صورت امکان بشویید. اگر امکانش نیست آنها را در مقابل جریان هوای آزاد و آفتاب پهن کنید که باکتریها را بکشد و از رشد حشرات گزنه جلوگیری کند. بهتر است پوست خود را مقابل آفتاب قرار ندهید، در غیر این صورت بازتابش نور خورشید و گرما سوختگی پوستی ایجاد خواهد کرد.

پوشش پا: پاهای شما حساس ترین نقطه بدن شماست. اگر آسیب بینند یا زخمی شوند سفر شما مختل می‌شود. صحراء به شدت به پوتین‌ها آسیب میرساند. به چرم پوتین خود باید صابون بماید و گرنم خشک شده و می‌ترکد. پوتین‌ها باید با یک جفت جوراب ضخیم پوشیده شوند تا از گرمای تابشی زمین درمان باشند و از ورود شن به داخل آن جلوگیری شود. شنها وارد سوراخهای پوتین می‌شوند. پوتین حافظ پاهای شما در مقابل نیش مارها و عقربهای است و به زانوهای ضعیف نیرو میرساند. اگر قسمتی از زیره کفش پوشیده شده آن قسمت را با یک تکه پارچه و یا چیز دیگری

ترمیم کنید. هنگام استراحت در سایه، پوتین ها و جورابهایتان را درآورید. مراقب باشید زیرا ممکن است پاهای شما متورم شود. قبل از پوشیدن دوباره پوتین ها وجود حشرات، مار و یا عقرب را در کفشهای خود چک کنید.

اگر ساقهای پا نیز به مراقبت نیاز دارند میتوانید از مچ بند استفاده کنید. قبل از رواج پیدا کردن پوتین های ساق بلند مچ بندها در ارتش مورد استفاده قرار می گرفت. این مچ بندها از روی قوزک پا تا زیر زانو بسته میشوند. جنس آنها کشی بوده با عرض ۵ تا ۶ سانتیمتر و طول ۱/۵ متر. به شکل چرخشی از ساق پا تا زانو را پوشانده و از ورود شن جلوگیری کرده و شدت تأثیرات گرمای تابشی را کم میکند.

*از دیواره کنار تایرهای قدیمی اتومبیل میتوان برای ساختن صندل استفاده کرد.
*مراقب باشید که نوک پاهای شما دچار آفتاب سوختگی نشود زیرا آفتاب سوختگی در این نقطه از بدن بسیار دردناک بوده و با وجود آن دیگر نمیتوانید پوتین بپوشید.

*هیچ گاه بدون کفش راه نروید زیرا که شنها پاهای شما را اذیت میکنند. اگر پا بر هنر روی زمینهای نمکی و یا ریگی پیاده روی کنید کم کم دچار سوختگی سایشی خواهد شد.

کلاه: یکی از مهمترین مسایل حفاظت از سر و چشم است. کلاه حتماً باید دو لایه ای باشد که لایه زیرین آن بین سر و لایه بالایی قرار میگیرد. کلاه خودهای قدیمی برای این کار مناسب هستند زیرا خیلی سنگین نبوده و لبه پهنه دارند که چشمها و گردن را می پوشاند. کلاه خودهای اولیه پیت نامیده میشد که به لایه زیرین آنها نوعی خمیر که از پرتقال و یا دیگر مرکبات ساخته میشد می مالیدند.

کلاه خودهای جدید معمولاً از یک لایه داخلی پلی استر ساخته میشوند. این لایه شکننده است زیرا که از لحاظ شیمیایی ناپایدار بوده و در برخورد با محصولات نفتی از هم پاشیده میشود. شما همچنین میتوانید از کلاه با پوشش گردنی استفاده کنید.